

Јелена и Јанко Врба
 дали су се Министру
 Индустријских дела Србије,
 по решењу Министарства
 у Београду од броја 5126
 који на основу § 29 Зубар,
 који постоји на издавањима
 у Београду у јулу 1868.
 који је дао у Београду, Саву,
 Јелена и Јанко и нареду,
 редовно и Јанко Јулијана
 издавањима појединим
 оном - издавањима, - да не,
 постоји кардинално дело, што
 којег су се обавезали на
 издавањима, уредни итали.

У згодљивих околности
 издавањима, Министарство је
 да је решење Министарства
 броја 5126 уместо, јер се,
 иста нема до сада да се,
 издати у јулијани кардинално
 дела кардинално дела и згод
 којим је издавањима од 20 јули,
 у 1868 године броја 204,
 којом и кардинално издавањима
 да обавезано издавањима и з,
 великом уреду итали.

Брела обавезано издавањима
 издавањима кардинално
 издавањима кардинално
 издавањима

В о б о н е с е м а н у о з у и с л е н т у з у и
в р а т а ј у и н с е с у н о р н .
||

№ 2498

31 мајска 1869
Чеоград

скупштина
Учесникама и др.
(и др) Рад. друштво

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАД

ИАБ-1-К1166-1869-016-144

Томогулу Чарбашићу вајару Београду.

Левог С. Ручо у сваразумењу са истребним бивш.
општаина Еминимаре и Агањомаре инаре Шарашићановићем
и браћоме Ахмедом С. Ручом омишенио е мене и моје
Братта Ахова Агана са 3500 речисоме истребароме, и ја сам
се ирруди гаче истребу своме гбу истребароме. Сиварб е то и
се бугу габатена.

По нашој паролити менти госитавент истребар
гучури е и. Јауновите на Чарбашићевце, ене зашто, ишо
е сиварб врло субатина, ие вама госити веини миче огре,
гичи, ја истребароме рудоводи се ирреспентире на сиваре ош,
фрајс, нос су се менујата мичне шато, ја се гвајуре ени ие,
иш гудови неимитире, гуде шато миче се обично, ја неби шато иже
ише шварити иже миче гудури и шато се обично иже,
ије ја се негудовре и истребар неимитире.

Јао ишо те ие саму бугити, сиварб е врло иште,
самити, и амбиситире, ја об нашој полити на речав миче, ја и
обитире вајаритина гочори.

Ушвинити ме. Томогуле, ами ја саму моје ирруда себи гач,
ја се сиварб ишо ветина у миче свитиост говедо, иа би ми право ја
ваме шакеме, шаче обичо, шаче обиче иште иште иште иште иште,
иррентире, а паролити иррентире гудовитире шварити иште иште,
Критичне опитире миче, ја шаче саму и шаче саму иште, шаче
иште иште. Шаче иште иште, шаче саму иште, шаче саму иште,
иште иште на обу сиварб, иште саму на ваје шаче иште
иште. Шаче иште иште иште.

у Београду
13. Октобра 1869.

Вајар
иште иште
Еријае Агана об
Шаче иште

11
Горавителству вараши Београда,

Штефану Елиаса и Јанкова Агана обвешених Евреја,
који су поднели против Јавида Б. Ручо, Каруера И. Агана и наред Карасоз
ораволука и Јахијера Б. Ручо због урмине преваге са недели несправа
ма, - Горавителство је одлучило на основу Да 124. и члана 4. Да 426. грађ.
поступка упућујући по њим поравителствима нутниоше суду да Јави
дело преваге докажују.

Штај рад Горавителства не одговара прописима
закона.

Штако преласка овде је неумесно упућивање
§ 124. грађ. поступка, јер ту је реч о оној Кривичном делу,
које би се одбродачило при ирвитању грађанске партице, а овде
се и не води грађанска партица, па по коме је немогуће да се
при ирвитању грађанске партице одбродачило онакво Крив.
вишно дело, какво се спомиње у поменутом параграфу.

А члана 4. Да 426. грађ. поступка повођу
ирвиту остало, о оној случају поновљена грађанске партице
које се даје на основу несправа посли пресуде судом за латке
проглашених. Али та члана не одређује нитица о томе,
којим се ружем несправа за латке отласити инају, и штако
је законодавац оставио да то иде обвршним током Кривичног
ислешема. Зна се по закону, да Кривично дело редовно отласити
да ислешује полициска власт, па тек довршије, ако има
места, сороводи дело суду и овај та расправља. Па штако
и у овој случају полициска, а не судска власт надлежна
је да обуствар у свој поступак узме и даје по закону
уради.

Онако како Горавителство нутниоше
још сада упућује непосредно суду, извесно је, да суд за
сада ни ошмицо неди нитову ствар. Јер они би могли
или да подигну Кривичну нутбу или да ирведу грађанску
партицу.

Кривичну ствар неди или суд отласити да
ислешује зато, што је по ставана: 2, 3, 12, и 13-ој Крив. код.

познатељна власт надмета да отворе и добрују Кривично дело.
тјеме извесног предмета, на теи кад насутри случај бр. 158. Кр.
посл. да соровега дело суду и овај даме ради своју дужност по закону.

А грађанску парницу не да суд без предходног сврешава
Кривичне ствари прилико по томе, иста је морућеом важења
нове грађанске парнице само у поновлењу, које су се по закону
4. да 126. грађ. поступка могло дади тек на основу неправда
судском пресудом за латне оштешених, а то оштешене не може
дпути дати тек Кривичним путем.

Иако даме нека начина којим су дупноса
ничову ствар засада могли непосредно код суда сврешава

С тога нека управитељство снаара ка да и не
постом негово решење од 15. Фебруара 1869. год. № 3399. и не
ка разисли да ме дошта постоји Кривично дело, које
дупноса представљају, на прена томе нека даме по закону
поступи.

Алима овог предмета заједно са свима дру
лозима дупноса брата Министар Управитељству у при
лору под / на дади поступак.

Чежа са № 4079.

№ 1485.

4. Марта 1869. године
у Београду.

Министар
управних дела,
Др. Миничиловит

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА

ИРБ-1-1166-1869-016-144